

setmanari d'informació general i cultural

Any XXI
Número 1.003
9 d'octubre 2015
1'70 euros

la veu de Benicarló

GUERRA DEL GASOIL al port de Benicarló acaba amb indemnització milionària

Demaneu el llibre dels vint anys de la història de Benicarló en 100 còmics

1003

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una guerra molt volàtil

La volatilitat dels carburants ens pot servir per fer-nos vore que allò que, administrativament parlant, s'havia fet malament, acaba saltant pels aires.

I això és el que ha passat amb aquesta història absurda d'una concessió administrativa que el govern de la Generalitat anterior havia atorgat sense el reconeixement favorable dels pescadors benicarlandos.

Era una obvietat que si els sortidors dels pobles veïns venien el combustible per a les seues barques de pesca a un preu bastant inferior al que ací estaven pagant els nostres pescadors per a les seues, els d'ací buscaven la manera de pagar menys.

Si demanàven la concessió i no els feien cas, si portaven camions cisterna i van deixar d'utilitzar-se perquè la concessionària ho va denunciar per competència deslleial i pel fet de tenir la concessió del recinte portuari, doncs, aleshores, estava cantat que l'alternativa, si ací no baixaven els preus, era anar-

se'n a repostar les barques a uns altres ports. I així va estar finalment.

Clar, entre mig d'aquest desfici administratiu-gasoliner, l'empresa concessionària, amb raó (pel fet de tenir la concessió i pel perjudici econòmic que els va fer el fet que camions cisterna externs repostaren les barques a dins del seu recinte), ho denuncia als tribunals. I vet ací que ara surt la sentència... i guanya.

La sentència obliga l'administració a pagar més de vuit-cents mil euros, i els interessos legals que corresponguen, a la concessionària pels danys i perjudicis que aquesta actuació els va provocar.

I ara què? ¿Altra vegada la ciutadania se n'ha de fer càrrec, amb el seus impostos, d'aquelles decisions administratives de rang superior, que no tenien ni cap ni peus, al no haver escoltat ni atengut les demandes del sector perquer benicarlando quan tocava?

¿Algun responsable del govern anterior de la Generalitat, en aquest cas de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, es farà càrrec del desgavell monetari que han ocasionat?

¿Després d'aquest embolic administratiu-gasoliner, els responsables polítics actuals ficaran fil a l'agulla i budcaran una solució, pactada, per tancar el conflicte i que els nostres pescadors no se n'hagen d'anar a repostar als pobles veïns?

Ja vuerem. Ara, en un principi, caldra gratar-se la butxaca i pagar els 818.586 euros que la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana obliga. I fer-lo el més aviat possible, que els interessos d'aquesta guerra tan volàtil... corren!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a la Banda Juvenil de música, que aquest cap de setmana ha viatjat a Ejea de los Caballeros (Saragossa), on ha quedat clar que fa una gran feina amb els xics i xiques que en formen part. Dóna goig sentir-los i vore que deixen molt bé el nom de Benicarló per tot arreu.

Panissola: per aquells a qui els agrada crear polèmica amb el 9 d'octubre i criminalitzen el terme País Valencià. Ací hi ha moltes sensibilitats diferents i ens hem de respectar.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

VERKAMI!!!

VOLEU EL **LLIBRE** DELS DARRERS
20 ANYS DE LA HISTÒRIA DE BENICARLÓ??

La Veu de Benicarló

20 anys en 100 còmics

de Xavi Burriel

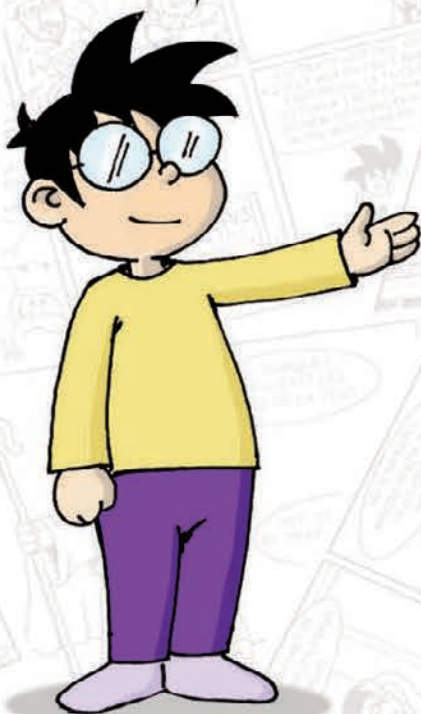
OPCIÓ 1

PARTICIPEU EN EL **VERKAMI**
ENTRANT EN LA DIRECCIÓ WEB
<http://vkm.is/laveudebenicarlo>
I FENT UNA APORTACIÓ.

OPCIÓ 2

ANEU A LA LLIBRERIA GREVOL
(CARRER SANT BLAI, NÚM. 2)
I FEU LA APORTACIÓ ALLÍ.

UN LLIBRE
IMPRESINDIBLE
PER A CADUFEROS
I FORASTERS!!!

APORTACIONS QUE PODEU FER:**Aportant 20€**

Rebràs el llibre en paper a casa.
+ Agraïments en les xarxes socials i
en la revista de La Veu

Aportant 35€

Rebràs el llibre, amb dedicatòria de l'autor
+ Una petita il·lustració a la primera plana.
+ Agraïments.

Aportant 50€

Rebràs el llibre signat per l'autor
+ Una reproducció signada d'una il·lustració
de l'autor a triar, en format A4.
+ Agraïments

Aportant 80€

Rebràs el llibre
+ Una il·lustració o caricatura teua (o de qui vullgues)
feta per Xavi Burriel, completament original
+ Agraïments.

Indemnització milionària per la guerra del gasoil del port de Benicarló

text REDACCIÓ

La Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi ambient ha d'indemnitzar la mercantil MIDASCON-CAMPOL S.L., amb 818.586 euros per una Resolució d'aquesta administració autonòmica, contrària als seus interessos de l'abastiment de gasoli al port de Benicarló.

En data 25 de setembre de 2012, l'administració Autonòmica va declarar denegat el rescat anticipat i la indemnització sol·licitada, en relació amb la concessió de la "construcció i explotació d'una estació de subministrament de combustible al port de Benicarló". La indemnització s'atorga com danys i perjudicis per la resolució del contracte que l'empresa tenia amb la conselleria. La sentència l'ha dictat la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

Els fets es remunten al 3-9-03, quan s'emet informe pel servei d'Explotació i Conservació de Ports segons el qual el port de Benicarló disposa d'una gasolinera en el dic de Ponent, que no és el lloc més indicat i es considera oportuna la posada en servei d'una nova en el dic de Llevant i clausura de l'anterior. La Confraria de pescadors de Benicarló va formular al·legacions a la publicació de la modificació del Plec que van ser admeses per l'Administració. Al setembre l'empresa presenta al·legacions davant la Conselleria exposant el rebuig social de la ubicació i proposa algunes modificacions amb les quals la Confraria està d'acord. El 13-12-05 el Director del Centre de Desenvolupament Marítim dicta Resolució autoritzant la modificació que implica mantenir - gestionat per l'actora- el punt de subministrament existent a partir del 5-5-06, a més del nou. Però en el mes de gener la Confraria torna a sol·licitar, tot i això, l'explotació del vell sortidor, que és denegada.

CONCESSIÓ ACTUAL I SUBMINISTRAMENT AMB CAMIONS CISTERNA

Al maig del 2006 s'autoritza a BP OIL Espanya a continuar l'explotació del sortidor en les mateixes condicions fins que es resol la revisió d'ofici d'aquella resolució. El 14-11-06 BP OIL Espanya renuncia a la pròrroga de la seua autorització i la Confraria de Pescadors sol·licita que se li concedisca, denegant-s'ho. El 13-4-07 s'autoritza a la concessionària actual MIDASCON-CAMPOL S.L., l'explotació del sortidor existent. No obstant això, el 23-2-09 l'Administració autoritza a la Confraria a subministrar-se amb camions cisterna. En el mes d'abril del 2010 la concessionària comprova que els pescadors estan portant a terme el subministrament de combustible mitjançant camions cisterna, que havia estat prohibit expressament per l'Administració. Els pescadors exhibeixen a la concessionària l'autorització per Resolució del Conseller d'Infraestructures i Transport a la Confraria per a aquest subministrament en la forma indicada.

Així les coses, el sis de març de 2012, la concessionària sol·licita el rescat anticipat de la concessió i la indemnització per pèrdues hagudes, per lucre cessant i per valor net patrimonial de les inversions pendents d'amortització, en quantia de 1.421.792,48 euros. La petició es reitera el 29-6-12 i és desestimada. L'empresa basava la seua demanda en que al fixar-se el cànon, s'estableixen dos components, el segon dels quals està relacionat amb el rendiment de l'activitat. Inicialment, es va assenyalar que es prendria com base el consum actual -llavors, 2002- que va ser de 5.000.000 de litres, pel que aquesta partida del cànon es fixa en 6.750 l/any sense perjudici de la revisió, a l'alça o a la baixa segons els ingressos efectius del període transcorregut.

ve de la pàgina anterior

INDEMNITZACIÓ MILIONÀRIA

Pel que fa a la quantificació dels conceptes de les pèrdues que l'empresa va al·legar, reclamaven 284.116,6 euros per les pèrdues suportades, 612.070,62 euros pel lucre cessant, 771.245,09 pel valor net comptable de les inversions no amortitzades, el que fa un total de 1.667.432,35 euros, reclamant-se igualment la resolució del contracte mitjançant el rescat de la concessió per l'Administració. La demandant invoca dues raons com determinants de l'escassa rendibilitat obtinguda de la concessió: la falta d'afluència de clients de la Confraria de pescadors que opten per repostar en altres ports, i la conducta de l'Administració a l'atorgar a aquesta una autorització per a procedir al subministrament de carburant mitjançant camions cisterna, amb la conseqüència comuna a ambdues causes de falta d'utilització del sortidor objecte de la concessió.

Però és de major rellevància la dada que s'obté comparant l'Informe de l'Auxiliar d'Explotació Portuària de 11 d'abril de 2013 relatiu al subministrament portat a terme per la Confraria mitjançant camions cisterna que tenint en compte que va començar el 10 de març de 2009, assenyala que aqueix any se subministren 3.130.164 litres, en 2010 3.794.654; 2011 3.530.201; 2012 fins al 16 octubre, 2.343.625 litres. L'empresa denunciada va vendre en la seua gasolinera concessionària durant el 2007 un total de 2.201.649 de litres, en l'any 2008, 4.184.239,79; en l'any 2009 -que comença l'altre subministrament- 873.178,88, en l'any 2010, 323.136,59, en l'any 2011, 346.755,91 i en l'any 2012, 431.580,62. Segons l'acte resolutori del jutge "realment les xifres són il·lustratives ja que el subministrament passa, directament, de milions de litres a quantitats que oscil·len, sempre, per baix del milió, davant de les quantitats, sempre milionàries del subministrament de la Confraria, a la qual la resolució concessionada li obliga

per sobre del 1.500.000 litres".

Per altra banda, en el contracte, per a la determinació del cànon inicial hem vist que es van tenir en compte les xifres de 2002 que suposaven 5.000.000 de litres venuts, per tant, ja abans del subministrament amb camions cisterna havia baixat considerablement el consum i "tampoc podem oblidar la incidència de la crisi que es viu a partir d'aqueixos anys que fa presumible també un descens del consum en l'altre sector d'usuaris del sortidor -els d'embarcacions d'esbarjo-. Tot això ens duu a moderar la indemnització sol·licitada en els termes indicats -considerar que van continuar les pèrdues no degudes a aquesta causa- i xifrem la quantitat en 818.586 euros, sense que incloguem la falta d'amortització de les inversions que, a diferència de les dades assenyalades, no han estat objecte de prova en les actuacions", diu la sentència.

LA RESOLUCIÓ

Malgrat l'exposat anteriorment, la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, dicta sentència amb estimació parcial del recurs contenciós-administratiu interposat per l'empresa concessionària. Així, es declarat la procedència de la resolució contractual i el dret de la recurrent a una indemnització de danys i perjudicis en quantia de VUIT-CENTS DIVUIT MIL CINC-CENTS VUITANTA-SIS EUROS (818.586 euros), més interessos legals des de la data de la notificació de la present resolució fins al seu complet pagament, en la ciutat de València, a vuit de juliol de 2015. En l'actualitat, els pescadors s'abasteixen al surtidor de Vinaròs, a l'espera de la resolució total d'este conflicte.

Pastoral americana, de Philip Roth

Exilis

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

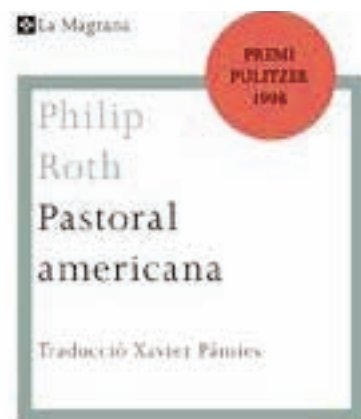
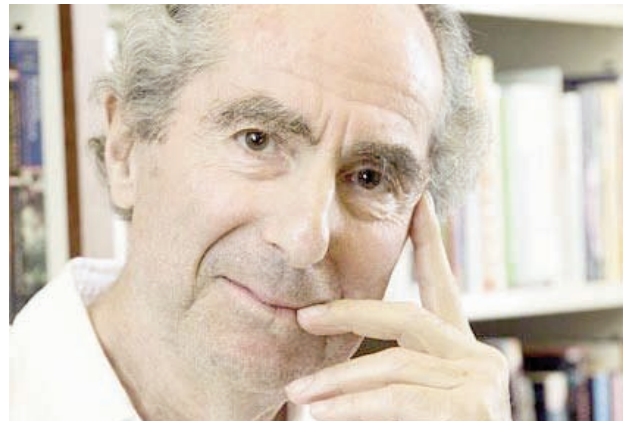
Es fa difícil parlar d'un llibre que ha estat unànimement reconegut com una obra mestra, guardonat amb el Pulitzer, i considerat una peça fonamental de la literatura contemporània. Especialment si la impressió personal que t'ha causat t'ha plantejat algunes reserves a aquesta apreciació general. Això és el que em passa amb *Pastoral americana*, l'aclamada novel·la del nord-americà Philip Roth (La Magrana, 2010).

Seymour Levov, més conegut pels seus excompans d'institut (entre els quals es troba el narrador) com "el Suec", és l'americà ideal, la viva encarnació de l'èxit del model de vida dels EUA. Esportista d'èxit a l'institut i la universitat, mite d'adolescència per a tota una generació de joves de Newark, mariner voluntari als vint anys durant les acaballes de la segona guerra mundial; hereu d'una fàbrica de guants fundada i consolidada pel seu pare i el seu avi, última baula d'una família jueva que representa simbòlicament tot un model d'integració cultural; casat amb Miss Nova Jersey, pare d'una filla.

Tot sembla ser perfecte, efectivament. El Suec viu, efectivament, la "pastoral americana", l'Arcàdia idíl·lica de l'*american way of life*. Però un fet ho trastoca tot. Un dia, la seua filla Merry, de setze anys, implicada en la protesta antibel·licista durant la guerra de Vietnam, posa una bomba en l'oficina de correus del seu poble; hi mata un home i fuig de casa. Això provoca un daltabaix en el sistema mental del Suec, entestat a voler donar explicació a aquest trencament, mentre intenta, ell que és el model d'home responsable i conscient, a mantenir alhora la fàbrica i la salut mental de la seua dona. Cinc anys després, el Suec retrobarà la seua filla, en un estat de desequilibri absolut.

La trama estricta de la novel·la és aquesta. Allò que interessa, però, és la reflexió que planteja. Es tracta d'una desencantada dissecció de la societat americana, que mostra la vulnerabilitat de l'ideal estable i pacífic que vol situar-se al centre de l'imaginari col·lectiu nord-americà. El fet que en el si de la família Levov, una mena de família perfecta (fins i tot caricaturescament perfecta, diguem-ne), aparega el desequilibri extrem i destructor que fa volar pels aires totes les conviccions, és tota una metàfora social, una amarga constatació del fracàs de tota una construcció social. Tot això ho fa Roth sense acritud, sense prejudicis, i amb molta compassió pels personatges.

Aquesta mínima trama no és presentada de manera lineal. Així, la primera part se situa als anys noranta, al voltant d'un retrobament del narrador amb el Suec, amb la vida ja "refeta", i d'una festa de la promoció de l'institut

cinquanta anys després. I ja en aquesta part se'ns explica què va passar amb la filla del Suec. Durant la resta de la novel·la, en bona part, es donen voltes concèntriques sobre els fets, aprofundint en el dibuix sociològic i psicològic dels protagonistes.

Aquest tret que he indicat suara ja insinua una altra característica que, personalment, em sembla el gran llast de l'obra: el seu caràcter digressiu, l'abundància de detalls al voltant de fets o personatges que tenen poca transcendència per a la trama general o per a la reflexió de fons de la novel·la. Això dota la narració d'una proximitat considerable i, al meu entendre, innecessari (i això és el pitjor, perquè l'abundància de detalls pot tenir un sentit, com en la novel·la del XIX). Tot és molt reiteratiu, i hi ha episodis com la festa d'excompans d'institut, o les interminables converses sobre la fabricació de guants, que dinamiten el ritme i l'harmonia narratives.

Pastoral americana m'ha semblat, en conclusió, una novel·la impactant, en els temes que tracta, en l'anàlisi de la reflexió social i humana que planteja. En canvi, en la forma, amb mancances narratives. Una gran novel·la pel fons, ideològicament; millorable com a construcció novel·lística. I perdoneu la gosadia.

Carles Lluch
<http://elsexilis.blogspot.com>

La Cooperativa Benihort ha comercialitzat en la última campanya 11,5 milions de quilos de "meló" de moro

text REDACCIÓ

La Cooperativa Benihort ha tancat la seua campanya de meló d'Alger 2015 amb un increment d'un 10% de producció, respecte a fa dos anys. La cooperativa de Benicarló es mostra molt satisfeta amb els 11,5 milions de quilos produïts i ja està preparada per a afrontar, tant la campanya citrícola com la campanya d'hivern d'hortalisses. La professionalització del personal ha tornat a donar fruits d'excel·lent qualitat, que s'han degustat, tant en els nostres país com en el mercat europeu.

La cooperativa benicarlanda ha fet balanç de la seua campanya de meló d'Alger, una campanya en la qual ha batut el seu propi rècord de producció. Els socis de Benihort han produït 11,5 milions de quilos de melons d'Alger amb el certificat de qualitat alimentària Globalgap, la qual cosa suposa un 10% més de fruita que en la campanya de 2013. Recordem que les xifres de producció de la campanya de meló d'Alger de l'any passat van ser menors que les de 2013, a causa de la forta calamarsada que va afectar al tot el terme municipal de Benicarló el dia 2 d'agost.

El meló d'Alger Benihort s'ha tornat a caracteritzar també per una magnífica qualitat, ja que ha aconseguit els 11 i 12 graus Brix. L'escala Brix mesura la quantitat aproximada de sucres, per la qual cosa els melons d'Alger benicarlandas compten amb un alt grau de dolzor. "La favorable climatologia ens ha recolzat a l'hora d'aconseguir aquestes excel·lents fruites, així com l'excel·lent qualificació del personal que treballa en la supervisió del cultiu, el tall, la recol·lecció i la seua classificació, però, sobretot gràcies a la cura treballada dels nostres socis-productors", va destacar el cap d'Hortalisses, Sebastián Torres.

Varietats com el meló d'Alger negre sense llavors i la rallada sense llavors són per les quals ha apostat la cooperativa en la passada campanya, que s'ha desenvolupat durant els mesos de juliol i agost. El 50% d'aquesta producció s'ha destinat a

l'exportació i ha arribat a països com Alemanya, França, Anglaterra, Bèlgica, Dinamarca, Àustria o la República Txeca. L'altra meitat s'ha venut en els principals mercats nacionals com Mercabarna, Mercamadrid o en les Illes Canàries.

I SOPAR DE RENOVACIÓ DE JUNTA DEL CRDOP CARXOFA DE BENICARLÓ

text REDACCI

El Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida Carxofa de Benicarló informa que està preparant el I Sopar Commemoratiu de Renovació de Junta. La celebració tindrà lloc el dissabte 17 d'octubre a les 21:30 hores al Restaurant El Cortijo amb un sopar amenitzat pel grup musical Cocktail.

El president del Consell Regulador, Francisco Lluch, ha explicat que "és un sopar obert a tot el món i estem molt il·lusionats en organitzar-lo". Les persones interessades en assistir poden reservar plaça abans del 14 d'octubre trucant al telèfon 650 48 11 06.

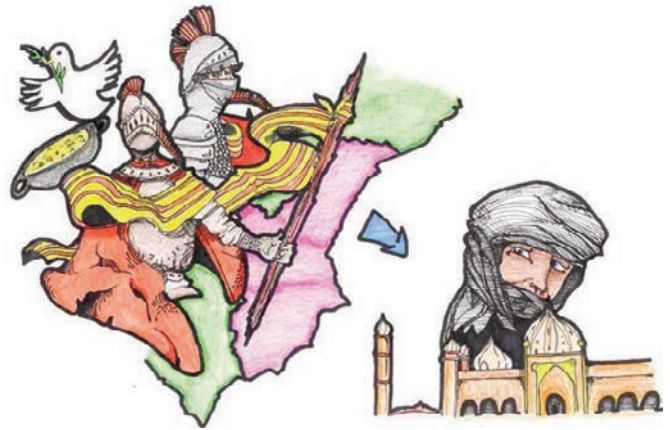
El primer Concurs Literari i de Dibuix Nou d'Octubre ja té guanyadors

text REDACCI

Mireia Garcia, Helena Delcastillo, Ana Galan i Muriel López són els guanyadors de la primera edició del Concurs Literari i de Dibuix Nou d'Octubre que ha organitzat la Regidoria de Cultura. L'entrega dels premis es farà el 9 d'octubre a l'Edifici Gòtic.

El Concurs Literari i de Dibuix Nou d'Octubre, que ha organitzat enguany per primera vegada la Regidoria de Cultura, ja té guanyadors. Es tracta de Mireia Garcia Payà, del col·legi La Salle, que ha guanyat el Premi de Rodolins, per a segon cycle d'ESO, per l'obra titulada La victòria de Jaume I. El segon premi literari ha estat per a Helena Delcastillo Gómez, de l'IES Joan Coromines, que ha guanyat el Premi de Redacció Breu, per a primer i segon de Batxillerat per l'obra Un dia per recordar.

Els premis de la categoria de dibuix han estat per a Ana Galan Tena, de l'IES Ramón Cid, que s'ha fet amb el Premi de Murals, per a primer cycle d'ESO, i Muriel López López, del col·legi La Salle, que ha guanyat el Premi de Creació d'imatges, per a segon cycle d'ESO i Batxillerat, amb l'obra València és comunitat, no enemic.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, ha destacat l'elevada participació dels alumnes en el concurs i ha destacat l'originalitat de les propostes presentades. Cal recordar que aquest concurs, adreçat a alumnes de secundària i batxillerat dels centres públics i concertats de Benicarló, s'ha convocat amb l'objectiu de promoure l'ús del valencià en l'àmbit escolar i per donar a conèixer la història de la Comunitat Valenciana.

Tots els guardons s'entregaran el proper divendres, festivitat del Nou d'Octubre, en un acte que tindrà lloc a l'Edifici Gòtic a les 11.00 hores.

Es constitueix l'Associació Local d'Empresaris de Benicarló

text REDACCI

El dilluns 5 d'octubre es va celebrar al Casal Municipal de Benicarló l'Assemblea constituent de l'Associació Local d'Empresaris de Benicarló (ALEB). Aquesta nova associació empresarial naix amb l'objectiu de promoure la recuperació econòmica de Benicarló i el seu entorn.

Unes altres de les finalitats de l'Associació Local d'Empresaris de Benicarló (ALEB) són també ser interlocutor vàlid davant de l'Administració i entitats privades, a més de convertir-se en un fòrum de debat sobre temes comuns de tots els sectors econòmics, promoure el desenvolupament industrial i comercial, en benefici de l'interès general i desenvolupar vies de col·laboració entre empreses.

L'associació té caràcter multisectorial i "està oberta a la participació de qualsevol empresa individual o persona jurídica, que desitge associar-se, dins del seu àmbit territorial", com així figura, literal, en els seus estatuts. Des d'ALEB es pretén, per tant, aglutinar a tots els sectors econòmics, industrial, comercial, de serveis, agricultura i pesca.

La junta promotora d'aquesta associació la constitueixen, Grup Azor, Cooperativa Agrícola San Isidro (Benihort), Novasat XXI, Moldulac, Clavicant, Carnes Ros, AR Sistemes i Gellida e Hijos, entre unes altres.

José Antonio Esbrí Bayarri serà el president i iniciarà el procediment de legalització i registre de la mateixa. Tal com

ha indicat Esbrí: "d'ara en endavant esperem representar a tots els sectors econòmics, amb el que iniciem, des d'aquest moment, la presa de contactes amb diferents empreses i associacions, a les quals anirem presentant l'ALEB. Aquests contactes ens serviran, a més, per a conèixer la problemàtica a la qual s'enfronten els diferents sectors econòmics i, a partir d'aquesta informació, decidir sobre quins temes hem d'incidir inicialment".

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

De bona veritat li dic que encara estic en estat de xoc després d'haver comprovat a través de La Veu quines són les prioritats del grup majoritari de l'oposició de l'Ajuntament de Benicarló. Osticana quins maldecaps més importants que tenen. Quines ganes de tocar allò que es diu en vulgar els collonets al mort. El senyor Mañá, tot un campeón pel que es veu, va preguntar per quin motiu en l'acte d'exaltació de la reina de les festes no es va interpretar el Nuestra Región. Sí, senyor, sí, senyor. Aquests són els veritables problemes que tenen els benicarlandos! Aquest home és un autèntic número u, un primer espasa que a poquet que s'ho propose emularà sense massa esforç el meu admiradíssim i mai prou ben ponderat Jaime Mundo.

Anem a pams. Una de les primeres decisions que va prendre el consistori presidit per Marcelino Domingo va ser comprar unes horroroses tires de blaveres per guarnir totes les taules de tots els esdeveniments culturals i socials del poble. Des del punt de vista estètic no cal dir que la cosa queda lletja però lletja de veritat. És la meua opinió, és clar. Però a banda de ser de molt mal gust, convé recordar que la nostra gloriosa senyera porta el seu blau a l'esquerra i no damunt, és a dir, que si el que pretenien era demostrar que ací som molt legalistes el que s'hauria d'haver fet és posar tota la tira en horitzontal i el blau coronat a l'esquerra. Però què haguera passat? Que s'haguera vist massa clar que l'ensenya valenciana oficial se sembla massa a la que tenen els de la comunitat autònoma (de moment) del nord. I nosaltres volem deixar clar, es veu, que a valencianos no ens guanya ningú. Per què dic açò? Ho dic perquè a l'anterior consistori ningú de l'oposició va dir res al respecte. No res, degueren pensar que quan manaren ells ja ho canviarien i que els altres tampoc no dirien res.

Però no, estaven molt equivocats. No comptaven que Juan Antonio Mañá esdevindria l'adalil de la valenciania local. Ell que ve del món de les falles, concretament d'una falla en què m'han dit (no ho he vist mai, tot siga dit) es reparteixen amb total alegria unes

enganxines en què es pot llegir una cosa semblant a «no mos fareu catalans». Clar que sí, aquests socialistes que es pensen que manen ara, segur que es deixen fer xantatge pels radicals com ara Barberà i han fet del menyspreu a nuestras señas de identitat una de les seues prioritats.

Clar que resulta ridícul continuar ofrenant nuevas glorias a España. Si fins i tot els del PP i els de la patronal del senyor Boluda (balambambú) demanen un nou finançament perquè troben que ja n'hi ha prou d'este color, que *sacar y no meter se echa la casa a perder* i que Espanya no ens roba (queda molt lleig això) però si que ens demana molts de diners i ens en torna molt pocs.

Des d'aquesta modesta epístola setmanal m'atreveixo a demanar-li al senyor Mañá que passe a l'acció. Sí, senyora Garcia, que siga valent i al proper acte en què ell considere que s'hauria de cantar l'himne de l'Exposició, que es plante i comence a entonar-lo. Correria el risc que algú es pensara que havia fet algun traguinyolet més del compte i es quedara a soles, però també podria passar que un sector del públic, enfervorit per l'entusiasme patriòtic del nostre valedor de les essències valencianes, s'alçara també i es posara ben fort a penjar arracades als paradisos de no sé on i que tots acabaren amb la vena del coll unflada i a punt de petar en l'orgàsmic moment del glòria a la pàtria, vixca Valencia, vixca, vixca, vixcaaaaaaa! Barberà i companyia es van quedar asseguts el dia de la serenata i no els va seguir més que algun músic que va objectar (o això m'han dit) i uns quants espectadors que se'n van anar quan el tenor Oms pujava a l'escenari.

Acabo. Si la cosa és només de Juan Antonio Mañá, em sembla tot plegat un deslligo que no va a cap banda. Però si aquest bon home ha actuat com a portaveu del partit -que és el que em temo- ja no em fa tanta gràcia. Si les preocupacions del PP a Benicarló passen per coses com l'ús que se'n fa de la composició del mestre Serrano, estem més nets que un sabre.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

En tocant a accessos, temps passats foren millors

Un tafaner, la setmana passada, per diverses qüestions a resoldre, va haver de sortir de l'aldea benicarlanda i anar-se'n a la capital orelluda. No va poder usar el transport públic i òbviament va acabar agafant el cotxe. I clar, com diu la dita, qui de casa fuig, a casa torna. I ho va fer per la porta gran, ja sabeu, la sortida pel pas inferior inundable de davant de la casa quarter de la Guardia Civil i la tornada pel lateral estret que hi ha d'entrada. Així, el primer que troba són uns clots i unes sacsades al cotxe que li donen la benvinguda i li indiquen que, si no vol fer pols els amortidors i les suspensions, per allí no ha d'entrar més. Aquesta és la primera impressió

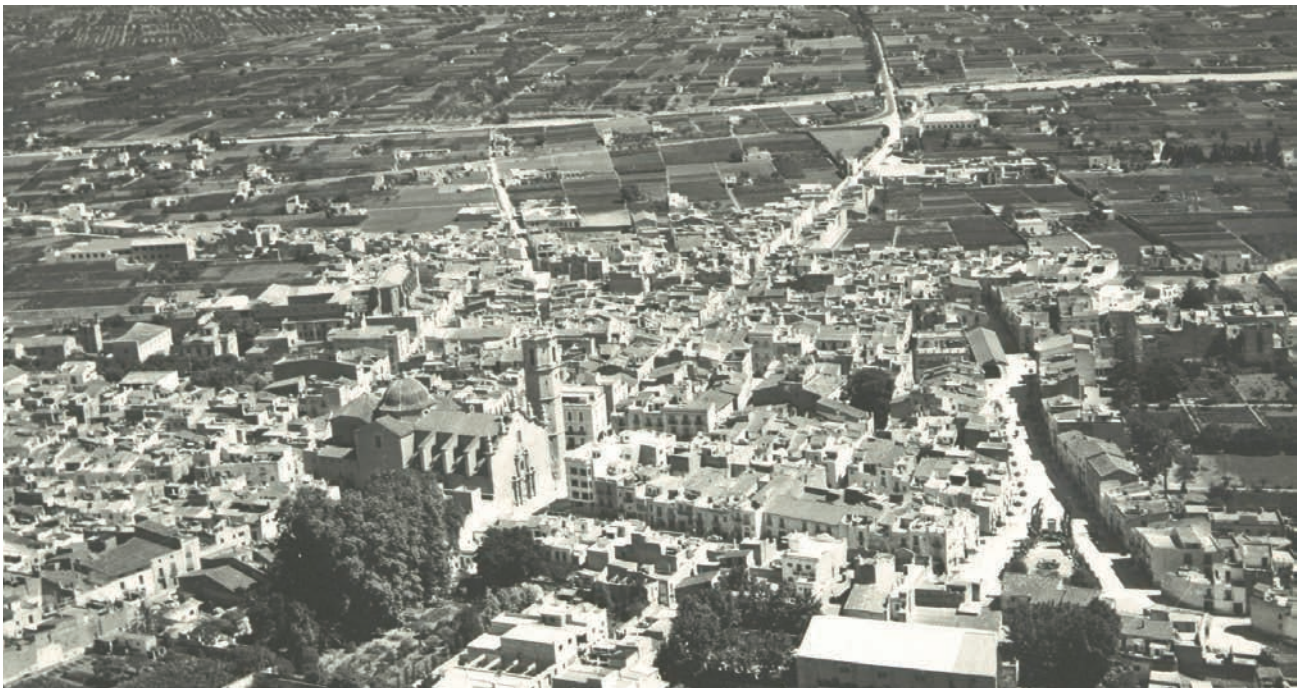
del poble, al que saluda tothom que arriba ací. La veritat és que sempre que torna de fora pensa que a cap dels pobles i/o ciutat/s on ha anat s'ha trobat una entrada tan penosa. Benvinguts al poble de la deixadesa. I sembla que, després de no sabem quants anys d'haver fet el pont de la Guardia Civil la cosa està així de malament i ningú ha gosat de tirar mà al problema. Deu ser que ací no tenim solució? Per què cada cosa que toquen queda pitjor que abans? Per què hi ha problemes que semblen no tindre solució (un pas segur al camí Ulldecona per travessar la N-340 i accedir amb seguretat al cementeri, per exemple)? Més valia no haver tocat res, mireu que boniquet era Benicarló en aquesta imatge aèria de fa bona cosa d'anys.

Incomunicats

Mireu, ja ficats en la xarxa viària local, què en podríem dir del que ens passa cada vegada que cau una mica d'aigua del cel. A vore, que al nostre poble, de vegades, quan plou, és un allà va que trona i tenim els carrers que pareixen rius, cert. Que ací no sap ploure, doncs a la millor també tenen raó, però tot això ja fa molt de temps que ho sabem. Tant que ja s'ha con-

vertit en un tòpic dels "partes" de la Policia Local: "Situación red viaria 30/09/2015: 08:00 horas. Rambla Alcalá (Barranquet): Camino Peñíscola Viejo a la altura de la petanca cortado. Camino Racholar cortado. 08:00 horas. Pasos inferiores del ferrocarril: Camí Sant Gregori cortado." No trobeu que ja se'n passa de la ratlla (i no del terme precisament, per allí no podia passar tampoc ningú!)? Clar, se'ls oblidava la ratlla del Terme a l'alçada del pontet que ens uneix amb

ve de la p gina anterior

el terme de Peníscola, on també hi havia un estany i també la sortida cap a Peníscola per la rambla a l'alçada del Centre comercial. En resum, ¿fins quan aquest despropòsit circulatori de quedar tallades totes, però totes, les entrades-sortides del poble, cada vegada que al Déu de la pluja li abelleix pixar-se fora del test? És que som masoques i ens agrada flagelar-nos el cervell per vore com ens ho fem per sortir o entrar del poble, i dir-nos que som més llestos que tots els aiguats que poden caure? El problema és que després passa, com el cotxe de la imatge... que no sura. I ens quedem una vegada amb cara de fava

El ciutadans al Ple

Els tafaners hem vist com açò tan curiós de la participació ciutadana per la qual la gent pregunta als seus representants polítics, directament, a través del Ple, ja s'ha convertit en una realitat. Està bé això que els ciutadans puguen ser part activa de la política municipal, potser ens estem acostant a l'ideal grec del ciutadà polític! Ara bé, en el passat plenari, quan aquesta participació amb preguntes escrites es va posar en marxa, vam tenir la sensació que algú confonia poder preguntar. amb fer un míting i s'atorgava un dret de rèplica que no tenia segons la normativa. Segons tenim entès es pregunta de manera escrita i, qui corresponga, contesta. Algú es va saltar la norma, l'alcaldeessa va fer una excepció... i un poc més i la participació ciutadana l'acaben convertint en el carro de Sant Antoni. Vorem si al proper Ple que algú li envie preguntes per escrit... també fa excepcions, l'alcaldeessa. A vore, ho diem per allò que tots tenim els mateixos drets, no? I la bona voluntat pot desbaratar una iniciativa molt estimulant. Es difícil, diuen, posar tanques a l'espontània participació popular, per tant, tothom hauria d'assumir les normes compartides del procés i no equivocar el fòrum.

Ambigüitats identitàries

Mireu el text que hem pescat amb la xarxa de xarxes, no ho acabem d'entendre. A vore, diu així, "No

podrán con los Valencianos. Nosotros somos más, simplemente porque somos mayoría." Segurament, nosaltres, curtets de mena que som, ho hem llegit fora de context. O a la millor ho han escrit en castellà... *para que lo entiendan los valencianos (?)*. O perquè els *valencianos* són majoria (què volien, que a França, els francesos foren minoria? Doncs a València... igual, no?). O és una manera de diferenciar-se... d'uns altres valencians? (no sabem que n'hi havia de diverses classes). Mireu, ens hem fet, com dirien a Madrid, la *picha un lio* i no entenem què volen dir estos... caduferos.

Atrezzo benicarlando a Joc de Trons

Ens hem assabentat que l'Ajuntament ha cedit (bé, això de cedir, ho podríem deixar en un ...), diverses peces del mobiliari que teníem a la casa museu del carrer de Santa Cànida per a la filmació de la sèrie televisiva *Jocs de trons*. Segons sembla, l'empresa encarrega a l'Estat espanyol de la producció de la sèrie s'ha emportat diversos estris d'època per a ser incorporats al rodatge... com a atrezzo. Si ja teníem allí a mig terme treballant com a extres, ara també hi haurà mobiliari d'època... benicarlando. Suposem que amb més seny que els que van organitzar la casa inicialment no s'hauran emportat la ràdio de galena o vàlvules que hi van ficar, ni

el burro de cartró. De tota manera, ja s'ha encarregat el regidor del còmic al facebook, a apuntar-se el punt indicant quin ric patrimoni tenim a casa nostra. Apa, perquè després el critiquen que no està ben a l'aguait. Quan vaja la sisena temporada de la sèrie, que és quan sortiran el cabàs de benicarlandos i benicarlandes que han participat a la sèrie, podrem dir, sense temor a errar-nos, que l'univers de l'escriptor George R Martin, autor dels llibres en què està basada, i que situa la seua trama al continent de Ponent, té sense dubte una mica del nostre poble (tot i que siga en forma de romana o estris per a llaurar). D'ací a un any i mig, que més o menys és quan s'estrenarà aquesta nova temporada... tots davant la tele a buscar una corbella igualeta que la que teníem a la sènia.

Resultado positivo

Vinga, que els nostres amics municipals l'altre dia van enxampar fent esses a un "turismo circulando de forma anómala y derrapando por la Calle Ramón y Cajal. Logrado detener el vehículo, se realiza control de alcoholemia a su conductor con resultado positivo.". O siga, un bufat! Potser havia confós el recorregut de la recent etapa del Paris-Dakar, que discorre en terres del Magrib, amb els carrers benicarlandos. No entenem a quin sant...

Balanç de Compromís-Esquerra Republicana Benicarló dels primers 100 dies de govern

text i foto Compromís-Esquerra

Marta Escudero i Josep Barberà han valorat els primers 100 dies de govern en les àrees dels regidors de la coalició Compromís - Esquerra Republicana de Benicarló.

Escudero feia una valoració positiva de l'equip de govern, si bé destacava haver comprovat el bloqueig en algunes àrees degut a l'absència de voluntat política de l'anterior equip.

És el cas de la Participació Ciutadana, que immediatament va permetre a la ciutadania fer preguntes als Plens, actualment redacta els nous reglaments, ofereix jornades de formació i ha creat taules participatives a Benestar Social.

En Serveis Informàtics, es treballa en la digitalització de l'administració, que facilitarà la burocràcia. També es prepara la nova pàgina web, de la qual s'espera que al 2016 torne a ser de referència.

Quant a la racionalització de recursos, s'han cobert ja 10 llocs de treball en estos 100 primers dies. La portaveu de Compromís ha recordat també les campanyes d'integració, el nou format de menjador social, l'adhesió a la xarxa de ciutats acollidores, els treballs amb la Gent Gran, i també amb els joves a Generaacció, o les propostes de Medi Ambient que s'estan creant per a 2016.

Per la seua banda, Barberà remarcava l'objectiu de recuperar el centre històric, un punt estratègic que ja era el referent del nostre programa electoral. També el projecte "A pèl" per a promocionar als creadors locals, ja en marxa, ha provocat l'interès de la Taula del Sénia per a compartir

projectes i difusió.

El President d'Esquerra Republicana a Benicarló va criticar que l'any passat no es demanara la subvenció provincial de 20.000 € per al Mucbe, que el diputat provincial de Cultura no acudira a la reunió prevista sobre el tema, o que no s'haja fet res a l'anomenada casa de Doña Fidència al carrer Major, heretada per l'Ajuntament fa 10 anys, i on la Regidoria de Cultura pretén situar l'aulari de la Universitat Popular i un punt d'informació de la Universitat Oberta de Catalunya.

També es treballa en el problema de la titularitat municipal del Conservatori o en un local més gran per a la Biblioteca.

D'altra banda, Barberà i Escudero anunciaven les esmenes conjuntes per a Benicarló que han presentat als pressupostos generals de l'Estat, per tal que s'aproven al Congrés espanyol.

Així, es demanen 2.000.000 € de transferència de fons per tal que la Casa del Marqués passe a mans municipals, sent l'Ajuntament qui en defina els seus usos.

Altres esmenes demanen la mateixa quantitat per a altres punts del programa, com ara la ciutat esportiva, el nou auditori, la zona humida d'Aiguadoliva, la rehabilitació del centre, i dotacions de 500.000 € per al Conservatori i la reforma del centre geriàtric.

Sent totes bones propostes per a Benicarló, Josep Barberà demandava públicament que el Partit Popular les vote a favor: "se'ns van vendre com uns grans gestors, i ara només els cal una telefonada a Madrid".

La Demostració Gastronòmica del Peix i Polp de Llotja serveix més de 1.400 racions

text REDACCI

En poc més d'una hora, es van servir les més de 1.400 racions que havia preparat l'Agrupació de Restauradors per a la Demostració Gastronòmica del Peix i Polp de Llotja que va tindre lloc ahir al Port de Benicarló. La gran participació va ser la nota destacada d'una jornada que va servir per a donar el tret de sortida a les Jornades Gastronòmiques als restaurants, que s'allargaran fins a l'1 de novembre.

L'esplanada del Port de Benicarló es va omplir de gom a gom ahir de matí per disfrutar de la degustació d'arrossos mariners i fideuà que van preparar 13 restaurants de Benicarló: Restaurant El Cortijo Hnos. Rico, Hotel Restaurant Rosi, Parador de Benicarló, Restaurant Braseria Sant Gregori, Restaurant Chuanet, Centre Integrat Públic de Formació Professional (CIPFP), Restaurant Neptuno, Pau Restaurant & Events, Restaurant Pizzeria Mare Meua, Restaurant Vermuteria Tràngol, Asador Sidreria Gasteiz, Restaurant Taperia Xanadú i Bar Restaurant La Bocana del Port.

Els alumnes del cicle de Serveis en Restauració del CIPFP van ser els encarregats de servir les 1.400 racions, preparades a base d'una gran varietat d'arrossos i fideuades. Pel que fa al polp, es van servir uns 400 quilos, cuinats de diverses maneres: amb arròs, patates, allioli, salses, etc. A més, la Confraria de Pescadors va col·laborar preparant vuit ranxos mariners.

La nova ubicació (a la zona on es fan els bous), oberta completament al mar, va suposar un nou atractiu per a l'acte,

que va servir un any més per donar el màxim suport al sector mariner de la ciutat i als seus productes estrella: el peix i el polp. L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, declarava que «podem estar orgullosos de tot el col·lectiu de restauradors de Benicarló, perquè treballen tot l'any. Ells han traslladat avui fins a aquí una mostra del que podem trobar en els seus establiments». Per la seua banda, la regidora de Turisme, Rosana Marzá, agraïa l'esforç a totes les entitats i persones que han fet possible tant les jornades com la degustació a peu de port, així com a la Diputació de Castelló i la Generalitat, que han col·laborat en l'organització d'unes Jornades que s'allargaran durant tot el mes d'octubre en els restaurants de la localitat.

Benicarló convoca el primer Fòrum del Comerç

text REDACCI

La Regidoria de Comerç ha convocat un fòrum sobre comerç per escoltar les inquietuds, problemes i propostes del sector comercial de la ciutat. La trobada tindrà lloc dimecres 7 d'octubre a les instal·lacions de la Cambra Agrària.

Amb l'objectiu d'obrir la Regidoria de Comerç a la participació ciutadana, el proper 7 d'octubre tindrà lloc el primer Fòrum del Comerç, una iniciativa que pretén donar veu a totes aquelles persones relacionades amb l'àmbit del comerç a Benicarló. L'objectiu de la reunió és escoltar les inquietuds, problemes, idees i propostes que tenen els comerciants per tal de prendre, entre tots, decisions que milloren el comerç i tota l'oferta de serveis i d'oci de la ciutat.

La regidora de Comerç, Rosana Marzá, anima als comerciants a participar en aquest fòrum, «ja que la seua opinió i experiència són fonamentals a l'hora d'afrontar nous reptes de futur per al comerç de Benicarló». Per a Marzá, aquesta primera trobada suposa «un pas important pel que fa al foment de la participació ciutadana, perquè ens permetrà escoltar i tindre en compte les idees que ens aporten».

La trobada tindrà lloc a les 20.30 hores a la sala de reunions de l'edifici de la Cambra Agrària. Tot i que la reunió està adreçada sobretot a comerciants, pot participar qualsevol persona que tinga alguna proposta relacionada amb el comerç.

AGENDA PENYA SETRILL OCTUBRE

La Penya Setrill de la nostra ciutat es complau comunicar-nos les activitats que estan previstes per al mes d'octubre, amb la finalitat de què en sigueu sabedors i pugueu participar de totes elles:

Diumenge 4, El Setrill de tradició

06.45 hores. Concentració a la Plaça de Sant Bertomeu, per a sortir a les 07.00 en romeria cap a l'ermita de la Mare de Déu de la Font de la Salut de Traiguera.

08.30 hores. Descans per esmorzar a la vora del cementiri de Càlig.

11.00 hores. Processó del Rosari als voltants de l'ermita i a les 12.30, Santa Missa.

13.00 hores. Rifa a càrrec de la Cofradía de Nuestra Señora la Virgen del Rosario.

13.15 hores. Temps de tertúlia i dinar. Cap a les 15.30, comiat a la Mare de Déu i tornada a Benicarló.

Nota: La Penya Setrill convidarà a un pastisset i mistela, a l'hora de l'esmorzar i la Cofradía de la Virgen del Rosario, en finalitzar la missa, obsequiarà amb les clàssiques coquetes del rosari.

Divendres 16, El Setrill literari

20.00 hores, presentació de "L'any del devorador", quarta novel·la de l'escriptor i periodista Emili Piera, autor d'una gran producció literària, tant de divulgació ambiental (El cas de l'Albufera: zones humides valencianes, 1998; La nostra cuina, 2002; Dietari de guerra, pel que va obtindre el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians, 2005; L'aigua de tots, 2006), com de viatges (El camí de les estrelles, 2010) o d'humor (La Cosa Nostra, 1990), o de

novel·les (L'any de la invasió, 1987; El punyal d'Abraham, 1995; Mort al Palau, 1999). Guionista i humorista. Actualment fa crítica gastronòmica a la cartellera Túrria i continua publicant al Levante, una columna diària des del 1991. La presentació anirà a càrrec de Mamen Peiró.

Diumenge 18, El Setrill de visita

08.00 hores, sortida des de la Plaça de la Constitució, en autobús, cap a Tarragona, per a realitzar una visita cultural a la Tarragona Monumental (maqueta, catedral, muralles, pretori, circ romà, amfiteatre i balcó del Mediterrani).

Cap a les 13.30 hores, sortida en direcció el Serrallo, on es dinarà al restaurant Varadero. A les 16.30, visita lliure pels jardins del Parc Samà. A les 18.30, tornada cap a casa, arribant a Benicarló a les 20.00, aproximadament.

Les explicacions correran a càrrec del soci Joan Tortajada, qui molt amablement s'ha brindat a fer-nos de guia.

El preu del viatge és 50 euros/persona amb el viatge, les visites i entrades als monuments, parc i el dinar inclosos.

Divendres 23, El Setrill amb els joves amb futur

20.00 hores, interessant xarrada sobre les addiccions, una perenne realitat, a càrrec del jove psicòleg benicarló Jordi Lores Peña, especialitzat en addiccions.

Dissabte 24, El Setrill en marxa

05.15 hores, sortida des de la Plaça de Sant Bertomeu de la Marxa Benicarló-Morella, en un sol dia (65 kilòmetres). Col·labora: Centre Excursionista Xiruca. (Per a les persones interessades n'hi haurà una reunió el dijous 22 a les 20.30 al local de la Penya).

Els curtmetratges inauguren el projecte Sessió Continua

text i foto Redacci

La Regidoria de Cultura ha posat en marxa el projecte Sessió Continua, on es projectaran clàssics del cinema, documentals, sagues mítiques i també curtmetratges. Les projeccions començaran el 15 d'octubre amb una sessió dels millors curts premiats en el Cicle de Curtmetratges Agustí Comes de Vinaròs.

Sota el paraigua del programa 'El centre batega', que ha posat en marxa la Regidoria de Cultura per a dinamitzar el centre històric, el proper 15 d'octubre començarà a rodar el projecte Sessió Continua, una aposta pel cinema i per alguns dels títols que han marcat la seua història. Aquesta nova iniciativa s'estrenarà amb una sessió on es projectarà una selecció dels millors curts que han passat pel Cicle de Curtmetratges Agustí Comes, que s'organitza a Vinaròs des de fa 14 anys.

Es tracta del curt francès d'*Au Sol* (guanyador del premi del públic 2015), *Aquí no pasa nada* (mexicà, guanyador del premi del jurat 2015), *La boda* (d'Argentina, guanyador del premi del públic 2012), *Diez minutos* (guanyador del premi 2005) i *La piñata* (guanyador l'any 2010).

El regidor de Cultura, Josep Barberà, i la secretària de la Fundació Caixa Vinaròs, Nati Romeu, han presentat conjuntament la primera sessió cinematogràfica del projecte Sessió Continua, un projecte que, segons ha explicat el regidor, «ens permetrà dinamitzar el centre de Benicarló a nivell cultural i que, a més, ens ajudarà a fer comarca», en referència a la col·laboració amb la Fundació Caixa Vinaròs, «que esperem que siga fructífera», ha assenyalat Barberà. Per la seua banda, Nati Romeu ha destacat la qualitat dels curtmetratges seleccionats i s'ha mostrat disposada a continuar col·laborant amb l'Ajuntament de Benicarló.

Els curts es projectaran al Saló d'Actes de Caixa Benicarló el dia 15 d'octubre a partir de les 20.30 hores.

Sessió Continua

Sessió de curts
a càrrec de la Fundació Caixa Vinaròs

15 d'octubre, 20.30 h
Saló de la Fundació Caixa Benicarló

«**Au sol**» (a terra) d'Alexis Michalik (francès subtítols en castellà). Durada 18'

«**Aquí no pasa nada**» de Rafa Lara (Mèxic). Durada 16'

«**La boda**» de Marina Sereskeski. Durada 12'

«**10 minutos**» d'Alberto Ruiz. Durada 10'

«**La piñata**» de Manuel Arijá. Durada 3'

Ajuntament de Benicarló

caixa vinaròs

Fundació Caixa Benicarló

Clàssics, documentals i sagues mítiques

Tot i que el projecte Sessió Continua començarà amb una selecció de curtmetratges, el programa preveu projectar tot tipus de pel·lícules: des dels títols imprescindibles de la història del cinema fins a pel·lícules dels anys 80, cinema negre, documentals de tipus social, biogràfic, científic o històric, i fins i tot es projectaran sagues de pel·lícules en una mateixa jornada (Star Wars, The Godfather, etc.).

Les projeccions tindran lloc els dijous alterns.

En la VII edició del Torneig de mini-basket Ciutat de Benicarló van participar 28 equips

text i foto Vicent Ferrer

Diumenge passat, 4 d'Octubre, se celebrava, en el Pavelló Municipal de Benicarló, la setena edició del torneig de mini-basket Ciutat de Benicarló, que amb el pas dels anys va guanyant prestigi en tota la província. Mostra d'açò va ser poder comptar amb la participació de 28 equips, en les categories pre-benjamí (quatre equips mixts), benjamí (nou equips mixts) i aleví (masculins 9 i femenins 6).

Al llarg de tot el dia es va poder gaudir, ininterrompudament, des de les 09:00 fins a les 20:00 hores, de partits de bàsquet, en cadascuna de les 6 pistes que es van habilitar per a l'esdeveniment. En cada partit l'expectació va ser enorme, donada l'afluència de gran quantitat d'aficionats, tant dels equips visitants com dels benicarlondos.

Per a amenitzar el dia es van muntar inflables, per als més menuts, i d'un servei de bar, per a tots els assistents.

En el plànol esportiu, les classificacions van donar aquests resultats:

Categoria pre-benjamí: campió, CB Castelló; subcampió, Amics Castelló.

Categoria benjamí: campió, Esportiu Basket Vila-real; subcampió, Peníscola Basket Club.

Categoria aleví masculí: campió, Salesianos Borriana; subcampió, CB Castelló.

Categoria aleví femení: campió, Nou Basket Castelló; subcampió, CB Benicarló.

Com no podia ser d'una altra forma, en el lliurament de premis es va comptar amb la presència dels fills del nostre recordat amic Manolo Llorach, gran promotor del bàsquet de base a la ciutat.

En el capítol d'agraïments, des del club es va esmentar a

locum, amb la ja habitual aportació dels seus inflables; i a l'Ajuntament, en cedir, com sempre, les instal·lacions del Pavelló Poliesportiu Municipal, a més de comptar amb una representació seua. Així mateix, assenyalar la inestimable ajuda dels jugadors de categories superiors, que juntament amb algun entrenador i algun àrbitre extern al Club, es van encarregar d'arbitrar tots els partits del torneig. I, com no, als cuiners de les delicioses paelles, i als pares que van col·laborat en el muntatge, servei de bar, i recollida de material, als quals cal mostrar-los el major agraïment. Sense tots ells, açò no seria possible.

Agrair també la participació dels Clubs: Nou Bàsquet Femení Castelló, CB Castelló, Amics del Bàsquet de Castelló, CB Onda, Esportiu Bàsquet Vila-real, L'Alcora Bàsquet Club, Peníscola Bàsquet Club Vila-real Basket Club Salesianos de Borriana. Sense ells, la celebració d'aquest torneig seria impensable. Esperem que el nombre de Clubs participants augmente en futures edicions.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”:

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

Resultats de la primera jornada de la lliga a la Primera Divisió autonòmica

text i foto: VICENT FERRER

Primera Divisió Autonòmica Masculina. Jornada 1

H Benicarló 20, UE Betxí 29
CAH Onda 21, Almassora BM 31
BM Alqueries 19, CBM Vinaròs 25
CH Vila-real B 17, BM Castellón B 28

Primera Divisió Autonòmica Femenina. Jornada 1

Baix Maestrat Benicarló 15, Castellón Almassora 21
CH Sueca 19, BM Juan Comenius 18
CBM Puçol 13, CBM Enguera 15
Tuejar 12, CH Riola 25
CAH Onda 20, BM Algirós 15

Presentada la primera 10K nocturna de Benicarló que serà solidaria amb l'Associació Alzheimer

text i foto VICENT FERRER

Al saló de plens de l'Ajuntament de Benicarló es va presentar, dimarts passat, la primera 10K nocturna de Benicarló, organitzada per la regidoria d'Esports i la col·laboració de Club Basiliscus. La mateixa tindrà lloc el dissabte 17 d'octubre a les 20,30 hores, amb eixida i meta en la Plaça de la Constitució.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, va indicar que és una prova open, per a aconseguir la màxima participació i ha mostrat la seua satisfacció a l'indicar que ja són més de 200 persones les que s'han apuntat i que el termini segueix obert, fins al mateix dia de la cursa, hores abans. Va afegir que la carrera serà solidària ja que cada participant lliurarà un euro per a l'Associació Alzheimer de la població.

Per la seua banda Julio Sánchez i Víctor Cheto, del Club Basiliscus, van donar a conèixer el recorregut, íntegrament urbà, amb doble volta pel casc antic i al mig recorregut fins al port esportiu. Van afegir que el trofeu per als guanyadors, un Basiliscus, ha sigut dissenyat i esculpit per l'artista benicarlando José Antonio Caldés.

El club va indicar que es poden inscriure en la tenda d'Evasió Sport, Piscina Municipal o via Internet en www.hj-fitness.es.

QUOUSQUE TANDEM?

text VICENT T PERIS

La gent que, com jo, ens estimem el futbol, ens agrada i gaudim diumenge a diumenge del joc del nostre equip tant si juga bé com si no juga tan bé, volem pensar sempre en positiu.

Volem tindre bona voluntat cap a les persones i ni se'ns passa pel cap que per algun lloc o despatx hi ha una mà negra que conspira contra el nostre equip. Ni se'ns ocorre pensar que li fem nosa a algú que no ens vol veure pels llocs alts de la classificació. Tampoc no creiem en contubernis relacionats en la maçoneria, ni en sinistres personatges que tenen com a objectiu final vore al nostre equip enfonsat, sense moral, ofegat i a la vora de la desaparició. Tampoc no ens creiem de cap de les maneres que pugua haver gent del nostre poble, molt vinculada fins fa poc al nostre equip, que tinga com a objectiu principal a la seua vida veure com el nostre estimat C.D. Benicarló va baixant de categoria fins a la seua total desaparició. No, no ens ho creiem, com tampoc ens creiem que han arribat a suggerir a algun jugador que volia formar part de la nostra plantilla que podia anar allà on volgués excepte al Benicarló. No, no ens ho podem creure i no ens ho creiem. Tampoc en creiem ni gats de vi, que algun personatge local es va oferir al poble del costat a fer-se càrrec de l'equip, confeccionar una plantilla i buscar un cos tècnic sempre i quan l'ajuntament es fes càrrec del voluminós deute que arrossega el club. Això no hi ha que s'ho crega, perquè la gent com jo, que en som molts, tenim bona fe i pensem que mai ningú del nostre poble seria capaç de fer-li mal al nostre equip ni a la institució que representa. Per això descartem contubernis, maquinacions i conspiracions per a perjudicar el nostre club. Que quede ben clar i que ningú no pense el contrari.

Justament per això, no creiem que l'actuació de l'àrbitre diumenge passat al camp del Borriana es dega a cap tipus d'intent de perjudicar al nostre equip. No, ni lo papà ni jo ens ho creiem. Ni tampoc pensem que haja estat degut a l'enveja que ens tenen a aquell poble perquè els fem la competència amb les falles, sinó més bé al contrari, perquè els donem molts

de diners a guanyar fent-nos ells les nostres falles. Així és que aquest motiu queda descartat també per la famosa, reconeguda i ben aviat declarada patrimoni immaterial de la humanitat: la germanor fallera. Es veu que fins a l' UNESCO han arribat els ecos d'aquesta gran virtut que tenen els fallers i és ben imminent la seua declaració. Diuen que hi han encomanat un container ple de bunyols de llanda de la Xina per a repartir a tort i a dret.

Una vegada descartat qualsevol tipus d'animadversió vers els nostres braus jugadors i els colors de la samarreta del club que defensen, en falta la capacitat d'entendre els motius que van portar a l'àrbitre que va dirigir (?) lo partit que el nostre Benicarló va jugar diumenge passat a Borriana contra l'equip que representa aquella ciutat de la Plana Baixa, a perpetrar aquell lamentable espectacle. Lo papà i jo ho hem parlat i ell diu que, sense cap mena de dubte, es tracta del protagonisme que volen assolir alguns àrbitres, que volen ser ells els protagonistes dels partits per davant del jugadors.

Perquè hem de dir que aquesta vegada el senyor que abans anava sempre de negre i ara va de colorins, va influir clarament en el resultat final del partit malgrat les ganes i l'empena que fan posar els nostres joves jugadors. Però clar, quan al davant tens un element com el que ens va tocar, poca cosa tenim a fer. Es va carregar el partit en expulsar de manera absolutament injusta el brau defensa Pablo Traver quan el marcador senyalava un zero a un a favor nostre. Llavors, a conseqüència d'aquesta injusta decisió del que mana dins del camp, els nostres es van descentrar una mica i van vore com els locals remuntaven lo partit en un parell de minuts. Després va arribar lo tercer gol i quan faltava poc per a la finalització del matx, vam aconseguir reduir diferències però ja no va poder arribar l'empat. Ja no faré més comentaris al respecte.

Divendres dia nou d'octubre a partir de les cinc i mitja, juguen el proper partit de lliga davant del Cullera. No vull pronosticar res, només vull que els aficionats acudisquen al camp per a vore al seu equip.

LA BANDA JUVENIL DE BENICARLÓ A EJEA DE LOS CABALLEROS

text AMCB foto: Montse Serrat

El passat cap de setmana, els dies 3 i 4 d'octubre, la Banda Juvenil de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" junt un nombrós grup de familiars i amics, es va traslladar fins a la ciutat d'Ejea de los Caballeros per participar com a convidats en el XV Festival de Bandes d'aquesta ciutat.

Dissabte a la tarde va ser el torn de les bandes seniors d'Elda, Pedrola i la mateixa Ejea que després d'una desfilada pels carrers de la ciutat es van aplegar fins la plaça del Teatre de la Villa per interpretar tots junts el pasdoble Amparito Roca, posteriorment i ja dins del teatre, la Banda Juvenil de Benicarló va ser l'encarregada d'obrir aquest festival donant pas a les audicions de cadascuna de les bandes participants.

Diumenge al matí actuaren les bandes juvenils de Salduie, la banda de l'escola de música d'Ejea i finalment la Banda Juvenil de Benicarló, la qual va oferir una magnífica interpretació d'obres tan exigents com 'The memory of our native place' de Satoshi Yagisawa, 'Alvamar Obertura' de James Barnes, 'Las aventuras del Principito' de Ferrer Ferran, també i com a mostra d'agraïment per la bona acollida la formació benicarlanda va interpretar l'havanera 'Volver a Ejea'

A més, al llarg d'aquest cap de setmana els músics, familiars i amics de la Banda Juvenil van gaudir de diferents activitats de caràcter més lúdic com la visita a la Basílica del Pilar i casc antic de Saragossa o el museu d'Aquagraria d'Ejea.

Trek del Manaslu: no va poder ser

text TONYO FIBLA

05.- Diumenge 5 d'octubre

S'alcen de bon matí per a anar a visitar l'estupa de Swayambunath, lloc emblemàtic de Kathmandu, tant per als nepalis com per als turistes.

Shakya els diu per on d'entrar per a no pagar però s'oblida de dir-los que passaran per davant de la taquilla i allí el guarda els demanarà els tikets cosa que no tenen i els cobra l'entrada allí mateix.

No passa res. Paguen i prou.

A aquestes hores del matí hi ha molta animació al voltant de l'estupa: uns pregant, altres cantant, molts fent esport i altres fent el que són, el *guiri*.

De baixada desdejunen en un restaurant tibetà una pasta feta al vapor i sucadeta amb patata guisada. Ni bona ni roïna, per a matar el cuquet ja està bé. Per cert, el cambrer estava més allà que ací. No s'assabentava des res i els turistes encara menys.

Avui diuen que no és festa però al calendari és dia roig i mig Kathmandu està mig tancat. La zona turística no compta, ací les tendes estan totes obertes.

Se'n van cap a Thamel, la part *guiri* de la ciutat però Baje i Daju es queden a una barberia a tallar-se el pel. Els fan els massatges corresponent amb cops als cap, punyades a l'esquena, estirons de dits i cruïment de totes les vèrtebres del coll, i pagada la clavada que els van fer, l'equivalent a 6 €, Thamel és Thamel, se'n van a buscar els amics.

Passen per davant de la tenda de Mero Sati i de seguida els diu: Els vostres amics estan en eixe bar. Quin control!

Queden a dinar amb Shakya i una ex-parella d'un benicarlando amic seu. Van a un restaurant on Shakya, músic, de tant en tant, fa algun concert.

Encara que no han tingut temps de fer fam se'n van a berenar al Snowman, un baret de l'època dels hippies, on fan uns pastissos deliciosos. De xocolata, café, poma, coco, carlota, ... A veure quin està més bo.

Abans el bar el portava el pare, un turista casat amb una nepalesa, i ara el porta el fill. Aquest bar per turistes s'ha convertit

en un lloc de trobada de la gent jove de Nepal. Ah, i l'última pintada de les parets va ser com a molt màxim el 89. Ja no s'ha tornat a pintar ni a decorar. I això que en aquest local encara es pot fumar per tant les parets estan un tant fosques. Demanen diversos pastissos per anar provant-los tots.

Shakya, que aquest dies està fent de taxista, els carrega a la *furgoneta de mi hermano* i se'ls emporta cap a casa. Tenen molta feina. Cal amanir bosses i motxilles i parlar compte de no deixar-se res que a la muntanya no trobaran cap supermercat, només alguna tendeta on podran comprar quatre galetes i poc més. Això sí, mòbils, carregador i llanternes xines, a punta pala.

Estan amanint: que jo poso açò en esta bossa, que si allò en aquella, que posa tu això ací i ell posarà allò allà, que si caben les coses, que si no caben... Al final no caben i han d'agarrar una de les altres bosses que van dur Didi i Kancha per si de cas.

Ja està tot fet i amanit.

Ara seuen una estona per fer la xarradeta i relaxar-se abans d'anar a dormir.

La conversa és dispersa però roda en tot moment al voltant del projecte que demà començaran.

Demà a les vuit del matí a la parada de l'autobús.

